

Fitxa tècnica

Guió Gwandelen Quartey **Fotografia** William Kojo Agbeti **Música** Gomez Tito
Interpretació Ama K. Aberebese, Asana Alhassan, Adjetey Anang, Akofa Edjeani
Asiedu, Emmanuel Nii Adom Quaye, Peter Ritchie **Durada** 92 min **Gènere** Drama
Llengües Àkan, amb subtítols en català

Sinopsi

Habitant d'Accra per diferents circumstàncies, una adolescent de 14 anys del nord de Ghana ha de sobreviure als suburbis de la ciutat mentre tracta de trobar una manera de tornar a casa. (FilmAffinity)

Crítica

Una dona a Ghana, vista per un home

La protagonista d'*Azali* és una adolescent de 14 anys del nord de Ghana, l'Amina (Asana Alhassan), fet que necessàriament condiciona l'espectador i el situa en posició d'haver de reflexionar sobre les condicions materials, psicològiques, socials i fins i tot ideològiques en què es forma i es desenvolupa una dona tan aviat com els seus ascendents, àvia i mare, prenen les regnes de la seva vida, que comença per l'ablació de la noia i la decisió de casar-la amb un home gran, cosa que afavoreix que fugi de casa amb l'ajuda d'una mare que comença a prendre consciència. Les decisions de la Joan (Ama K. Aberebese), que suposen un enfrontament a la seva pròpia ascendent, té una conseqüència no desitjada i ni tan sols coneguda, la venda de la seva filla, la fugida a la capital, Acra, i la seva caiguda a la prostitució, de conseqüències terribles que es posen de manifest en un gir final que situa el relat al terreny de les tragèdies gregues.

El que fa el film més interessant és que la història està narrada per un ghanès, Kwabena Gyansha, que sense narrar-ho amb paraules, ens parla de la colonització anglesa, que es va fer a la zona amb l'ajuda dels Països Baixos i lluitant a cops de colze amb portuguesos, espanyols, danesos i suecs. La seva forma és brillant i molt aclaridora: l'Amina, una jove que no té res, excepte teles de diversos colors per cobrir-se el bell rostre d'adolescent, és una jove bilingüe que domina la llengua pròpia i la de l'invasor. Quan arriba a la capital, Acra, en companyia d'uns joves que fugen del lloc d'acollida on queden retinguts després de la venda, ignorada pels seus progenitors, que creuen que els estan ajudant, es troba amb una població amb l'anglès com a llengua dominant, una llengua que, amb la dels aborígens, ha après des de nena.

Il·lustra a l'espectador occidental l'arribada d'aquest grup de nois i noies a la capital, on hi ha finques altes -seria exagerat parlar de gratacels-, moltes exemptes, comerços i carrers asfaltats, que provoquen l'admiració de qui procedeix de poblats que semblen propis del neolític, si no fos pels utensilis de plàstic i algunes superfícies de colors molt artificials, amb què enfosqueixen les finestres de les seves cabanes de fang. A mesura que l'autobús avança cap als suburbis de la ciutat, el paisatge es va tornant més sòrdid i distòpic, augmenta el nombre de carrers molt concorreguts, amb mercats populars, les paradetes dels quals s'amunteguen en carrers flanquejats per cases misèrrimes per les quals els més pobres paguen quantitats desmesurades; dones que aparenten tenir tant poder com els homes, més entretinguts a fumar herba i jugar a futbol als carrers, extreuen a les més joves el producte d'una pesada feina de portadores, que porten sobre els seus caps, en enormes recipients, la compra de les dones més acabalades. Les més necessitades només tenen un recurs: la prostitució, que els permet menjar i vestir millor.

Kwabena Gyansha aporta una mirada de feminisme de classe, en què la injustícia s'acarnissa en els més pobres, ja siguin noies, usades per al plaer sexual dels que controlen més diners, ja siguin nois, que poden morir al carrer quan els més mascles de la ciutat decideixen que mereixen una mort cruel, primer apallissats i definitivament cremats, sense que ningú se n'apiadi. Un ghanès ens explica, en definitiva, com és la societat en què per sort li ha tocat néixer i, si no malviure -no hi ha informació del cineasta, per a qui *Azali* és la seva òpera prima-, sí que és testimoni de què pot empènyer certs africans a creuar el mar en una pastera. Un film molt interessant, ben executat i interpretat

CMRL - cinelodeon.com